

عنوان مقاله:

بر هم کنش زبان عربی و فارسی بر همدیگر در بستر هزار سال تعامل تاریخی

محل انتشار:

پژوهشنامه اورمزد، دوره 9، شماره 30 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مرضیه رحمانیان کوشکی - دبیر عربی دبیرستان های آموزش و پرورش ناحیه ۲ بندرعباس ایران

میر محمود سیدولیلو - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی

نیلوفر علیایی - کارشناسی روانشناسی

خلاصه مقاله:

زبان در دو سوپه خط و گفتار در ارتباط و تعامل های اجتماعی نقش دارد. تعداد زبان ها در دنیا را حدود 6000 رقم زده اند. برخی از آنها خیلی شبیه یکدیگر هستند، ولی مجموع این تعداد زبان ها را در 20 گروه طبقه بندی کرده اند؛ که یکی از مهمترین این گروه از زبان ها، گروه زبان های هندی ایرانی می باشد. زبان فارسی در گروه زبان های هند اروپایی و زبان عربی نیز در گروه زبان های سامی قرار دارند موضوع تعامل و بر هم کنش میان زبان ها به خصوص در اثر مجاورت و همسایگی سرزمینی و اشتراک دینی و تاریخ و گذشته مشترک، امری بدیهی و تکاملی می باشد. با ورود اسلام به ایران و ارتباط و تعامل بیشتر میان زبان های سامی بخصوص عربی، طی قرون اولیه هجری، زبان فارسی دری، متأثر از جهت واژگانی صرفی و نحوی از عربی گردید. در مقابل زبان عربی نیز با جذب واژگانی با ریشه فارسی موسوم به معربات تکامل یافت. به استناد بعضی از محققان حدود سه هزار کلمه عربی وجود دارد که از زبان فارسی اقتباس شده اند. بر طبق نظر زبان شناسان در قرآن مجید حدود یکصد کلمه است که دارای ریشه فارسی می باشند همچون سجیل معرب سنگ و گل، اباریق جمع ابریق آنهم معرب آبریز و غیره می باشند

کلمات کلیدی:

زبان فارسی، زبان عربی، بر هم کنش زبان ها، معربات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/753389>

